

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท บ.

ระหว่าง	บริษัท ช.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท บ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ช. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐานตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๗ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท บ. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท บ. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ช. จดทะเบียนจัดตั้งที่ประเทศฝรั่งเศส เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxx ประกอบธุรกิจให้บริการขนส่งสินค้าผ่านตู้คอนเทนเนอร์ทางทะเล (Container Liner Shipping) บริการท่าเรือสินค้า (Port Terminal Services) รวมถึงบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarding) และบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ (Contract Logistics) มีรายได้รวมในประเทศไทยปี ๒๕๖๖ จำนวน x,xxx,xxx,xxx บาท

ทั้งนี้ บริษัท ช. มีผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๗ ราย ได้แก่

(๑) บริษัท ช.๑ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจบริการเป็นตัวแทนและนายหน้าของเรือให้แก่บุคคลซึ่งประกอบกิจการการขนส่งสินค้า ผู้โดยสาร และสิ่งของอื่น ๆ ทางทะเล มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๖ จำนวน xxx,xxx,xxx บาท

(๒) บริษัท ช.๒ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจบริการสถานที่เก็บตู้บรรจุสินค้าเปล่าและประกอบกิจการขนส่งบรรจุตู้สินค้า มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๖ จำนวน xxx,xxx,xxx บาท

(๓) บริษัท ช.๓ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจนายหน้าตัวแทนขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๖ จำนวน x,xxx,xxx,xxx บาท

(๔) บริษัท ช.๔ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจบริการจัดการด้านการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๖ จำนวน x,xxx,xxx,xxx บาท

(๕) บริษัท ช.๕ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจบริการจัดการด้านการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๖ จำนวน xxx,xxx,xxx บาท

(๖) บริษัท ช.๖ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจบริการขนส่งและขนถ่ายสินค้า รวมถึงคนโดยสาร มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๖ จำนวน x,xxx,xxx บาท

(๗) บริษัท ช.๗ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจบริการขนส่งและขนถ่ายสินค้า รวมถึงคนโดยสาร มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๖ จำนวน x,xxx,xxx บาท

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท บ. จัดทะเบียนจัดตั้งที่ประเทศฝรั่งเศส เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxx ประกอบธุรกิจให้บริการเป็นตัวแทนในการรับจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarding) และบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ (Contract Logistics) ในประเทศไทยและในระดับโลก มีรายได้รวมในประเทศไทยปี ๒๕๖๖ จำนวน x,xxx,xxx,xxx บาท

ทั้งนี้ บริษัท บ. มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ (เฉพาะสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ) จำนวน ๒ บริษัท ได้แก่

(๑) บริษัท บ.๑ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจจัดการด้านการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๖ จำนวน x,xxx,xxx,xxx บาท

(๒) บริษัท บ.๒ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx เป็นบริษัทโฮลดิ้งที่ไม่ได้ลงทุนในธุรกิจการเงิน มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๖ จำนวน xx,xxx,xxx บาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

๒.๑ วันที่รวมธุรกิจแล้วเสร็จ

๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

๒.๒ วันที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ

๖ มีนาคม ๒๕๖๗

๒.๓ มูลค่าการรวมธุรกิจ

xxx,xxx,xxx,xxx บาท

๒.๔ วัตถุประสงค์ของการรวมธุรกิจ

การรวมธุรกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ของบริษัท ช. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ทำการรวมธุรกิจ) ในการสร้างและพัฒนาโซลูชันการขนส่งและโลจิสติกส์อย่างครอบคลุม เพื่อส่งเสริมธุรกิจบริการเป็นตัวแทนในการรับจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarding) และบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ (Contract Logistics) โดยการเสริมความเชี่ยวชาญและเครือข่ายธุรกิจ นอกจากนี้ การรวมธุรกิจนี้เป็นกลยุทธ์ในการกระจายความหลากหลายทางธุรกิจเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของตลาดธุรกิจบริการขนส่งสินค้า

๒.๕ วิธีการรวมธุรกิจ

บริษัท ข. ได้เข้าซื้อหุ้นของบริษัท บ. จำนวน x,xxx,xxx หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมด จากบริษัท บบ. (ผู้ถือหุ้นเดิม)

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นภายหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ข. เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท บ. เพียงรายเดียว โดยมีสัดส่วนการถือหุ้นร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด

๔. ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

๔.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ คือ บริษัท ข. ประกอบธุรกิจบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarding) บริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ (Contract Logistics) และบริการขนส่งสินค้าผ่านตู้คอนเทนเนอร์ทางทะเล (Container Liner Shipping)

๔.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ คือ บริษัท บ. ประกอบธุรกิจบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarding) และบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ (Contract Logistics)

ดังนั้น จากการพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ข. และบริษัท บ. พบว่า สินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ การให้บริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarding) และการให้บริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ (Contract Logistics) เนื่องจากธุรกิจดังกล่าวเป็นตลาดที่ผู้ประกอบธุรกิจที่ทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจประกอบธุรกิจในตลาดเดียวกัน

๕. ขอบเขตตลาด

๕.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

๕.๑.๑ ตลาดบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarding)

บริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้า คือ การจัดการด้านการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศแทนลูกค้าซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตสินค้า โดยให้บริการเกี่ยวกับพิธีการศุลกากรเพื่อนำเข้าส่งออกสินค้า การบริหารคลังสินค้า รวมถึงการจัดการการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศให้แก่ลูกค้า อย่างไรก็ตาม ผู้ให้บริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ใช้ในการขนส่ง เช่น เครื่องบิน เรือ และรถ แต่จะเป็นผู้จัดการการขนส่งให้แก่บริษัทขนส่งโดยตรงอีกทีหนึ่ง โดยการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดในกรณีนี้อ้างอิงตามการพิจารณาขอบเขตตลาดของคณะกรรมการการยุโรปในการศึกษาและวิเคราะห์ตลาดบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าในกรณีการรวมธุรกิจ A. P. MOLLEER-MAERSK/SENATOR INTERNATIONAL เลขที่ Case M.10559

การทดแทนด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ในการใช้บริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของลูกค้าโดยทั่วไป พบว่า ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตสินค้า ซึ่งมีความต้องการให้บุคคลภายนอกที่เชี่ยวชาญเป็นผู้บริหารจัดการขนส่งสินค้าแทน โดยมักจะไม่ได้เป็นผู้กำหนดวิธีการขนส่งว่าจะใช้รูปแบบใด (ทางอากาศ ทางทะเล หรือทางบก) ซึ่งผู้ให้บริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้ามักจะเป็นผู้เสนอวิธีการขนส่งสินค้าที่มีประสิทธิภาพสูงสุดหรือเสนอวิธีการขนส่งสินค้าตามความต้องการของลูกค้า และยังมีการให้บริการที่จำเป็นในการขนส่งสินค้าจากต้นทางถึงปลายทาง เช่น ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการขนส่ง การจองระวางเรือ การบรรจุสินค้า การขนส่ง การดำเนินพิธีการศุลกากรทั้งขาเข้าและขาออก รวมไปถึงการจัดการเอกสารที่จำเป็นต้องยื่นให้กับทางศุลกากร ทำให้การดำเนินการต่าง ๆ ในการขนส่งมีความสะดวกสบาย ซึ่งแตกต่างกับการที่ลูกค้าใช้บริการขนส่งสินค้าจากบริษัทขนส่งโดยตรง

(Transportation Services) ที่ให้บริการขนส่งสินค้าเพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้ครอบคลุมถึงการให้บริการด้านอื่น ๆ ในการจัดการขนส่งสินค้า ดังนั้น ธุรกิจบริการขนส่งและธุรกิจบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าจึงไม่สามารถทดแทนกันได้ในด้านอุปสงค์

การทดแทนด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน พบว่า ผู้ให้บริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าไม่ได้ทำหน้าที่ขนส่งสินค้าเองเป็นเพียงตัวกลางส่งต่อสินค้าระหว่างผู้ส่ง (ลูกค้า) และบริการขนส่งต่าง ๆ (ทางเรือ รถบรรทุก ทางอากาศ รถไฟ) ซึ่งไม่มีทรัพย์สินหรือยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งเป็นของตนเอง ซึ่งแตกต่างจากธุรกิจขนส่งสินค้าที่มีทรัพย์สินหรือยานพาหนะในการขนส่งสินค้าเป็นของตนเอง หากผู้ให้บริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าจะเปลี่ยนไปให้บริการขนส่งสินค้าอาจต้องแบกรับภาระต้นทุนหรือความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากรูปแบบการประกอบธุรกิจที่ต่างกัน และต้องใช้เงินลงทุนสูง อีกทั้งต้องมีการขอใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการจัดหาแรงงานเฉพาะทาง จึงมีความเป็นไปได้น้อยที่ผู้ให้บริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าจะเปลี่ยนมาให้บริการขนส่งด้วยตัวเอง ดังนั้น ธุรกิจบริการขนส่งและธุรกิจบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าจึงไม่สามารถทดแทนกันได้ในด้านอุปทาน

๕.๑.๒ ตลาดบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ (Contract Logistics)

บริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ คือ การให้บริการสนับสนุนการประกอบธุรกิจของผู้ผลิตสินค้า ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) โดยเป็นการให้บริการวางแผนและควบคุมการส่งมอบสินค้า ตลอดจนการเก็บรักษาและควบคุมสต็อกสินค้า เพื่อให้การขนส่งสินค้าของลูกค้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ โดยเป้าหมายของบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ดังกล่าวคือ เพื่อลดความซับซ้อนของการขนส่งสินค้า จากเดิมที่ลูกค้าต้องดำเนินการขนส่งสินค้าเองทั้งหมดไปใช้บริการจากผู้ให้บริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ในการดำเนินการดังกล่าวให้แทน โดยการพิจารณาตลาดดังกล่าวสอดคล้องกับการพิจารณาขอบเขตตลาดของ กขค. ในกรณีการแจ้งผลการรวมธุรกิจ เลขที่ รธ.๑/๐๐๓๑/๒๕๖๕ และสอดคล้องกับแนวทางการพิจารณาขอบเขตตลาดของคณะกรรมการการยุโรปในการศึกษาและวิเคราะห์ตลาดบริการด้านโลจิสติกส์ (Contract Logistics) ในกรณีการรวมธุรกิจ A. P. MOLLEER-MAERSK/SENATOR INTERNATIONAL เลขที่ Case M.10559

การทดแทนด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนด้านอุปสงค์พบว่า ลูกค้ามักเป็นผู้ผลิตซึ่งต้องการพึ่งพาอาศัยให้บุคคลภายนอกเป็นผู้บริหารจัดการสินค้าและบริหารคลังสินค้า รวมถึงการขนส่งสินค้า โดยอยู่ในลักษณะการจ้างองค์กรภายนอก (Outsourcing) ให้ดำเนินการจัดการด้านโลจิสติกส์ของลูกค้าแทน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าลูกค้าจะมีสินค้าลักษณะที่ต่างกัน แต่รูปแบบการใช้บริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ก็มีความเหมือนกันในสินค้าทุกหมวดหมู่ทุกประเภท ซึ่งการใช้บริการด้านโลจิสติกส์ดังกล่าวได้แก่ การออกแบบ การวางแผนการจัดการห่วงโซ่อุปทาน การกำหนดรูปแบบสถานที่ การให้บริการคลังสินค้า การขนส่งและกระจายสินค้า การรับคำสั่งซื้อสินค้า และการเรียกชำระเงิน การบริหารจัดการสินค้าคงคลัง รวมถึงความต้องการพิเศษของลูกค้า เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ให้บริการตามความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก

การทดแทนด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนด้านอุปทานพบว่า ภาพรวมธุรกิจส่วนใหญ่เป็นการจัดการและวางแผนในด้านการขนส่งและบริหารสินค้าคงคลังของลูกค้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตสินค้าที่ต้องการให้องค์กรภายนอกดำเนินการจัดการด้านโลจิสติกส์แทน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าลูกค้าจะเป็นผู้ผลิตสินค้าที่แตกต่างหลากหลายประเภท แต่ผู้ให้บริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ก็จะมีให้บริการในลักษณะที่เหมือนกัน โดยไม่มีการจำแนกประเภทการให้บริการตามลักษณะสินค้าของลูกค้า จึงทำให้การให้บริการด้านโลจิสติกส์แก่ลูกค้าแต่ละประเภทไม่มีความแตกต่างกัน และไม่สามารถทดแทนกันได้ในด้านอุปทาน

ดังนั้น ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องคือ ตลาดบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและตลาดบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์

๕.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

๕.๒.๑ ตลาดบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarding)

เมื่อพิจารณาด้านภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องพบว่า ธุรกิจบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเป็นตัวกลางบริหารจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ซึ่งสามารถให้บริการได้ตามพื้นที่ของลูกค้า โดยลูกค้ามักจะเลือกใช้บริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่มีการให้บริการในพื้นที่ภายในประเทศ ถึงแม้ว่าบริการดังกล่าวจะไม่มีอุปสรรคต่อผู้ให้บริการจากต่างประเทศในการเข้าถึงตลาดในประเทศไทย ซึ่งหากผู้ให้บริการจากต่างประเทศมีความต้องการจะให้บริการแก่ผู้ผลิตสินค้าในประเทศไทยก็มักจะเข้ามาตั้งบริษัทย่อยหรือสถานที่ทำการในประเทศไทย เพื่อสร้างเครือข่ายโลจิสติกส์ของตนเองในการให้บริการแก่ลูกค้าในประเทศไทย ทั้งนี้ แม้ว่าที่กล่าวมาข้างต้นจะเป็นการสนับสนุนการกำหนดขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ที่กว้างกว่าในระดับประเทศ แต่เพื่อให้เหมาะสมสำหรับการพิจารณาการกำหนดขอบเขตตลาดในกรณีนี้ จึงพิจารณาขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ในระดับประเทศไทย

๕.๒.๒ ตลาดบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ (Contract Logistics)

เมื่อพิจารณาด้านภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องพบว่า ธุรกิจบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์มีลักษณะการให้บริการเหมือนกันกับธุรกิจบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้า จึงพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ในระดับประเทศไทยให้สอดคล้องกับหัวข้อที่ ๕.๑.๑

จากการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดจากตลาดสินค้าหรือบริการและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง จึงกำหนดขอบเขตตลาดในกรณีนี้คือ ตลาดบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและตลาดบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ในระดับประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม การพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดจากตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องในกรณีนี้อาจมีความแตกต่างกับแนวทางการพิจารณาขอบเขตตลาดของ กขค. ในกรณีการแจ้งผลการรวมธุรกิจเลขที่ รธ.๑/๐๐๓๑/๒๕๖๕ เนื่องจากกรณีดังกล่าวมีตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจเฉพาะตลาดบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางทะเล (Ocean Freight Forwarding Services) ในพื้นที่ประเทศไทย จึงมีการจำแนกตลาดตามรูปแบบการขนส่งสินค้า (ทางอากาศ ทางทะเล หรือทางบก)

๖. ยอดเงินขาย

เพื่อตรวจสอบว่าการรวมธุรกิจในครั้งนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งหรือไม่ จะพิจารณาจากยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป

เมื่อพิจารณาจากยอดเงินขายของตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่าตลาดบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและตลาดบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์มียอดเงินขายเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องพิจารณาต่อไปว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ โดยการพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดตามหลักเกณฑ์ในประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓

๗. ส่วนแบ่งตลาด

ในการพิจารณาว่า การรวมธุรกิจในกรณีนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ จะพิจารณาจากยอดเงินขายในปีที่ผ่านมาและส่วนแบ่งตลาด ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ รวมถึงผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓)

๗.๑ ตลาดบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าในประเทศไทย ปี ๒๕๖๖

ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ช. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx ส่วนบริษัท บ. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) เท่ากับ ๓๓.๑๐ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ช. มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ x.xx

๗.๒ ตลาดบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ในประเทศไทย ปี ๒๕๖๖

ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ช. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ทำการรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx ส่วนบริษัท บ. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx เมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) เท่ากับร้อยละ ๒๘.๘๘ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ช. มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ x.xx และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๙.๔๒

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท บ. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๒. การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๓. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๔. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่หนึ่ง คือ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ช. และบริษัท บ. มีการจดทะเบียนจัดตั้งในประเทศฝรั่งเศส ซึ่งมีการประกอบธุรกิจในประเทศไทยผ่านผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทย จึงถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สอง คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่าบริษัท ช. ได้เข้าซื้อหุ้นทั้งหมดของบริษัท บ. ร้อยละ ๑๐๐ ซึ่งถือเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้นเพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สาม คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่าบริษัท ช. ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัท บ. และไม่ได้มีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น รวมถึงไม่ได้มีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการตั้งแต่กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในบริษัท บ. นอกจากนี้ บริษัท ช. และบริษัท บ. ไม่ได้อยู่ภายใต้บุคคลที่มีอำนาจสั่งการของผู้ประกอบธุรกิจรายเดียวกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า บริษัท ช. และบริษัท บ. ไม่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑

ดังนั้น การรวมธุรกิจในกรณีนี้จึงไม่เป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สี่ คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ ตลาดบริการเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการขนส่งสินค้า และตลาดบริการรับเหมาด้านโลจิสติกส์ โดยพบว่า ยอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ต่อมาเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจพบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ เนื่องจากผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ อีกทั้งผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น การรวมธุรกิจดังกล่าวจึงไม่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ข. และบริษัท บ. มียอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไปซึ่งเข้าองค์ประกอบการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวได้กระทำการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติรับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ข. และบริษัท บ. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๑ สิงหาคม ๒๕๖๗